

Cap. IV.

u. 17.

Luc. XIII. 6. seqq.

Ier. V. 6.

I. Cor. IX. 9.

I. Cor. IX. 12.

u. 18. γγ. αβ

παραφυκίαν τῆς γῆς γενέσθαι τῆς ἐκείνων κακοπραγίας αὐτῶ πατρὶ. καὶ ἐς
 ἡδὲν τὸ ῥόμος εἰς τὰ ὄσους. καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ψυχή μου. ἀναπαύσομαι ἐν ἡ-
 μέρα θλίψεως μου τὸ ἀναβῆναι με εἰς ἰσθμὸν παροικίας μου. πρὸς γὰρ τῆς ἐκβάσε-
 ως τῶν πρὸς ῥήσεων τέλος τὸ βῆθαι δεύομαι. καὶ τῆς τῆς παρόντος βίης παροικίας αὐ-
 ἀλλαγήσομαι. διότι συκῆν καὶ καρπὸν φέρουσα. καὶ ἐκ ἐμοὶ γενήματα ἐν ταῖς ἀμ-
 πέλοις. ψεύσεταί ἐργον ἐλάϊας καὶ τὰ πεδία ἐποίησε βροδῶν. ἐξέλιπεν ἀπὸ
 κρῶσεως πρὸβῆλα καὶ ἐκ ὑπαρχέσων βόες ἐπιφθάλναι. καὶ ὄψομαι τὴν γῆν ἕτε-
 ρῆς ἀκαρπίας οὐλε ἐλάϊας ἀγρονίαν. ἔτε ἀρπεδὸν τῶν βροδῶν ἐσεργημένην.
 ἔτε πεδία τῶν σαχῶν γυμνά. καὶ τούτων δὲ ἐκασὸν ἰσχυρῶς ἐρήται. συκῆν
 μὲν γὰρ τὴν ἰλημ προσήγορεύσεν. ἔτε γὰρ ἡμᾶς ἔτε ὅτι ἐδίδαξεν διὰ τῆς
 παραβολῆς. συκῆν ἀκαρπῶν ὑποδείξας. ἡν ὁ φύσει γὰρ διὰ τὴν ἀκαρπίαν ἐκ-
 τεμένη ἡ βουλή. ὁ δὲ γὰρ γεωργὸς ὀλίγον χρόνον ἐνδοθῆναι ἰκέλευσεν. ὅτε
 αὐτὴν ἐπιμελήσας ἀειώσῃσιν. ἡ τὸν καρπὸν ἀποδόναι ἢ πρὸς ῥίζον ἀσπαθῆναι.
 ἀκαρπῶν δὲ τοῦ λαοῦ ἡ δὲ γὰρ γραφὴ πολλὰς ὀνόμασεν. καὶ ἵνα τὰς ἄλλας κατὰ
 λέγειν μαρτυρίας διὰ ἡσάις τῆς ὁ θεός. ὁ γὰρ ἀρπεδὸν κύ σαταῶν ὅκος ἰσθ-
 μῶν. καὶ ὅκος τῆς ἰσθμῶν, νεόφύτον ἡ γαστημένον. ἐμείνα ποιῆσαι κρίσιν. ἐποίησεν
 δὲ ἀνομίαν καὶ ἐδικαιοσύνην ἀλλὰ κραυγὴν. ἐλάϊαν δὲ ἀγρονίαν. τῆς παρισάις. καὶ σα-
 δακῆς ἐκάντις ἀμάρτης πρὸς ἀγορεύσας. ὅτι ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὀνόματι βροδῶ-
 νόμοι. ἐρημῶν τῶν ταύτης ὑπαρχόν καρπῶν. ὅτι δὲ ἐπὶ τὸν δίκαιων αὐτῆς παρα-
 λαμβάνεται. καὶ τὸ μέγας δὲ βροδῶν. ἐγὼ δὲ ὡς ἡ ἐλάϊα κατὰ καρπὸς ἡ ἡτοῖα ἐπὶ
 τῆς ἐλεος τῆς ἰσθμῶν αἰδῶν. πεδία δὲ ἀκαρπῶν τῆς ὑπὸ τῶν τελευτῶν πρὸς ἀγορεύ-
 πρὸς ἡς καὶ ἰερῶν βροδῶν. καὶ ὡσαύτως ἐαυτῶν βροδῶν καὶ μὴ σέβετε ἐπὶ ἀκαρπῶν. καὶ
 πρὸβῆλα δὲ τῆς ἀρχομένης κατὰ. ὅτι τὸν λιμὸν ἀπέστη. ἰδὲ γὰρ τῆς ἐγὼ ἐπὶ τῶν
 μὲν ἐπὶ τῆς γῆς. ἡ λιμὸν ἀπέστη ἔτε δὲ ἰσθμῶν ἰσθμῶν. ὡν ἐρημῶν μεμνημένη τὰ παλαιὰ πο-
 βροδῶν δὲ ἐκ ὑπαρχόντων ἐν φθάλναις τῆς ἰερῶν λέγει. ὡν ἐρημῶν μεμνημένη τὰ παλαιὰ πο-
 λυεύρητα δυσίαστια. κατὰ τὸν γὰρ οἱ βόες γεωργῶσι τὴν γῆν. ἔτε οἱ ἰερῶν ἐνεού-
 ρων τῶν ἡσάις τὰς ψυχῶν. ὅτι τὴν ἰσθμῶν παραυτῆς κομιζόμενοι τὰ τῶν θεοῖς δυσίαστ-
 ρίας κατὰ τὸν τῆς πρὸς φέρουσα φθάλναις. περὶ τῶν καὶ ὁ μακάριος ἀφῆσαν
 ἔτε ἐδιδάξας τὴν ἀλοῶν. καὶ τὰ τῶν. ὅτι τὸ δυσίαστια πρὸς ἀγορεύσας τὸ δὲ
 σίαστια συμπερίζονται. ἀλλ' ἔτε μὲν τῶν ταύτης περὶ τῶν ταύτης δυσπραγίας.
 ἐγὼ δὲ ἐν τῶν πῶ ἀγαλλιάσομαι χαρισσομαι ἐπὶ τῶν τῶν σῆς. καὶ ὁ δὲ με δὲ δύνα-
 μί μου καὶ τῶν τῶν μου εἰς συνέλεσαν. ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβηθῶντα τῶν νικῶ-
 σαι με εἰς τῶν τῶν αὐτῶ. εἰ γὰρ καὶ ἐκεῖνος ἀδυναμία ἐνεπαθήθη καὶ θεοῦ. ἀλλὰ
 διὰ τὴν τοῦ δὲ με δόξαν τὴν ἀπασιν ἀνθρώπων ἀπὸ τῆς γενησομένην. καὶ γὰρ νύμαι
 καὶ εὐφρανομαι ὑπερίσθαι γὰρ τῆς φύσεως τῆς ἀδένειαν. καὶ δίκην ἐλάφους τῆς
 ὄφεις καὶ τῆς σκορπίου καὶ τὰ τῶν τῆς πονηρίας παρασκευάσθη παθεῖν. ὡς αὐτῶ
 ἔτε τῆς ἀρετῆς ἐφικόμενος. τὸν ἐπὶ τῶν ὑμνον ἀσωτῶ σῆς καὶ ποιητῆ. οἶδα μὲν
 ἔτε ὡσίνες ἀπασαν τὴν τῶν ἀμδακτῆ πρὸς εὐχὴν ἰσορικῶς μενονκότες περὶ τῆς
 ἐκ βασιλῶντος ἐσανόδου ἐφθασαν. τὸν πρὸς τῆν ταύτη πρὸς ῥητικῆς. ἐγὼ δὲ εἰ μὲν
 καὶ ἰσχυρῶς ἐπέκεινται τὰ ταύτη πρὸς ῥητικῆς βύληται ἔτε ἐνεχθῆσομαι. τῶν γὰρ ὑφῶ-
 μὲν ἐρημνεύσῃσιν. σημαίνε καὶ ἡ ταύτη διάνοια. εἰπερ ἀληθῶς τῶν εὐαγγελιστῶν
 νέων τὰ παλαιὰ. ἀλλοπον δὲ ὡν τῆς ἀληθείας κραύσης καὶ τῆς σκίας ὑπὸ τῶν
 καὶ καλυφθῆσιν εἰς ἔτερα τὴν πρὸς φητικῆς λαβεῖν. μὴ δὲ παντελῶς ἐκείνοις ἀρ-
 μοτίσθαι. εἰδέτε ἀκριβὸς μάθειν ἐδέλε. ἐρευνῆσάτω τὴν πρὸς φητικῆς. καὶ ὄφεται αὐ-
 τῆς τὰ τῶν ταύτη μὴ δὲ τῶν ἀεμότῶν. ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν εἰς βύληται
 κρινέτω. ἐγὼ δὲ τῶν ἐντυγχάνοντες παρακαλῶ τὴν ἐκ τῶν ἡμενευμένων ὡφείληται
 συλλέξαι καὶ ὑπὸ τῆς θείας βοήθειας δυνάμει τὸν δρόνον λαβεῖν. καὶ τῶν νικηφόρων
 εὐδυνήσῃ τῶν τῶν. ὡν χρονοῦ ὁδεσπόης χε. ὡ πρὸς δόξα εἰς τῶν αἰώνων ἀμήν.

Scripsi de Codice Augustano bene notis chari.
 Jac. XIV. forte mense Apr. 1716. u. 1718. et
 quando nunciatum est.

